

Uitgifte

Repertoriumnummer
2023 /
Datum van uitspraak
28 maart 2023
Rolnummer
2019/AB/760
Beslissing waartegen beroep
17/1983/A

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

derde kamer

Arrest

ARBEIDSRECHT - arbeidsovereenkomst bediende
tegensprekelijk arrest
definitief

T. R., wonende te
appellant,
verschijnend in persoon en bijgestaan door mr.

tegen

EMBASSY OF INDIA-BRUSSELS, KBO 0933.392.002, met zetel te 1050 BRUSSEL,
Vleurgatsesteenweg 217,
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr.

**

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:
Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel op 7 augustus 2019, 1ste kamer (A.R. 17/1983/A)
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie op 1 oktober 2019,
- de conclusies voor de appellant,
- de conclusies voor de geïntimeerde,
- de voorgelegde stukken.

**

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet op de openbare zitting van 28 februari 2023, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

I. FEITEN

1.-

Met e-mail van 27 februari 2017 verzocht de Ambassade van de Republiek India in Brussel (hierna genoemd: de Ambassade) de heer T. R. op 1 maart 2017; bij dit bericht was een boodschap gevoegd van het hoofd van de kanselarij van de Ambassade, waarin deze meldde dat de heer T. R. geselecteerd was voor de betrekking van consulair bediende / typist met als datum van indiensttreding 1 maart 2017.

Volgens een verklaring van de Ambassade werkte de heer T. R. van 1 maart 2017 tot 4 augustus 2017 als bediende op de Ambassade. Er wordt geen document bijgebracht waaruit zou blijken op wiens initiatief de arbeidsovereenkomst werd beëindigd.

Met aangetekende brief van 24 augustus 2017 vroeg de vorige raadsman van de heer T. R. aan de Ambassade om verduidelijking over de reden waarom de tewerkstelling van de heer T. R. werd beëindigd, en tevens om kopie van de arbeidsovereenkomst. Een antwoord van de Ambassade wordt niet bijgebracht.

II. RECHTSPLEGING

2.-

Met verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel op 13 november 2017, vorderde de heer T. R. de veroordeling van de Ambassade tot betaling van een opzeggingsvergoeding gelijk aan vier weken loon, en tot de kosten van het geding, met inbegrip van de dagvaardingskosten en de rechtsplegingsvergoeding begroot op 480,00 euro.

In zijn laatste syntheseconclusie, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank op 24 april 2019, begrootte hij de gevorderde bedragen als volgt:

2.211,00 euro opzeggingsvergoeding gelijk aan vijf weken loon

7.177,40 euro vergoeding willekeurig ontslag

te vermeerderen met de gerechtelijke intrest vanaf 4 augustus 2017 tot de effectieve betaling ervan. Hij vorderde tevens de veroordeling van de ambassade tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.320,00 euro.

3.-

Met vonnis van 7 augustus 2019 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering van de heer T. R. niet toelaatbaar. Zij veroordeelde de heer T. R. tot de kosten van het geding, in hoofde van de Ambassade niet begroot.

4.-

Partijen bevestigen ter zitting dat dit vonnis niet werd betekend.

5.-

Uit een brief van de heer T. R., ontvangen op de griffie van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank op 1 oktober 2019 en op dezelfde datum doorgezonden door deze griffie aan de griffie van het arbeidshof te Brussel, begrijpt het arbeidshof dat de heer T. R. hoger beroep instelt tegen het bestreden vonnis.

In zijn syntheseberoepsconclusie, neergelegd op de griffie van het arbeidshof op 12 november 2021, vordert de heer T. R. dat het arbeidshof:

- zijn verzoekschrift tot hoger beroep ontvankelijk zou verklaren;
- het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel van 7 augustus 2019 zou vernietigen;
- in hoofdde te zeggen voor recht dat de arbeidsovereenkomst onrechtmatig werd verbroken en de Ambassade te veroordelen tot betaling van een opzeggingsvergoeding van 23 weken loon of 10.170,60 euro, vermeerderd met de gerechtelijke intrest vanaf 4 augustus 2017 tot aan de dag van algehele betaling;
- de Ambassade te veroordelen tot betaling van de kosten van het geding, inclusief de rechtsplegingsvergoeding van 1.560,00 euro; ondergeschikt de rechtsplegingsvergoeding te verlagen tot het minimum van 97,50 euro of om te slaan tussen partijen.

6.-

In haar syntheseconclusie, neergelegd op de griffie van het arbeidshof op 23 augustus 2021, vordert de Ambassade het hoger beroep niet toelaatbaar te verklaren daar het arbeidshof niet de oorspronkelijk aangewezen rechtsmacht was; de Ambassade niet bestaat als rechtspersoon bestaat en geen verweerder noch geïntimeerde kan zijn; de oorspronkelijke vordering niet toelaatbaar te verklaren zoals de eerste rechter terecht had geoordeeld. De Ambassade vordert geen veroordeling van de heer T. R. tot de kosten van de procedure.

III. TOELAATBAARHEID VAN HET HOGER BEROEP

7.-

Zoals hierna verder aangegeven, vertrekt het arbeidshof in zijn beoordeling van de hypothese dat het hoger beroep van de heer T. R. toelaatbaar is.

IV. BESPREKING

8.-

In de hypothese dat het hoger beroep van de heer T. R. toelaatbaar zou zijn, heeft de betwisting tussen partijen in essentie betrekking op de vraag of de eerste rechter al dan niet terecht oordeelde dat de oorspronkelijke vordering van de heer T. R. gericht tegen de Ambassade van India te Brussel al dan niet toelaatbaar is. De eerste rechter oordeelde dat dit niet het geval was, daar de Ambassade geen rechtspersoonlijkheid heeft.

9.-

Artikel 17 Ger.W. bepaalt dat de vordering niet kan worden toegelaten, indien de eiser geen hoedanigheid en geen belang heeft om ze in te dienen.

Het principe van artikel 17 Ger. W. heeft verder als logisch gevolg dat de eiser, die de hoedanigheid heeft om de vordering in te stellen, deze vordering moet richten tegen hem die de nodige hoedanigheid heeft ze te beantwoorden.

(vgl. Rapport du Commissaire Royal, Pas. 1967, 322, gec. in E. Gutt en A.M. Stranart – Thilly, Examen de jurisprudence. Droit judiciaire privé (1965-1970), R.C.J.B. 1973, 103; P. Rouard, Traité élémentaire de droit judiciaire privé, T. prélim., vol. I, Bruylant, Brussel 1979, 168)

Het verweer moet bijgevolg worden gevoerd tegen degene die de vereiste hoedanigheid heeft om als verweerder op te treden.

(vgl. Bergen 1 december 1983, Pas. 1984, II 63)

10.-

De algemene toelaatbaarheidsvereisten van artikel 17 en 18 Ger.W. gelden ten aanzien van alle procespartijen en in alle gedingen zonder enig onderscheid.

Met toepassing van artikel 17 Ger.W. kan wie geen rechtspersoonlijkheid bezit niet in rechte optreden, noch als eiser, noch als verweerder. Enkel wie juridisch bestaat kan een beroep doen op de rechter om zijn materieelrechtelijke aanspraken te effectueren of om voor hem verweer te voeren.

(vgl. J. Laenens, K. Broekx, D. Scheers, P. Thiriar, Handboek gerechtelijk recht, 3de ed., Intersentia, Antwerpen-Cambridge 2012, nrs. 135 en 137)

11.-

In tegenstelling tot wat de heer T. R. argumenteert, blijkt uit het feit dat de Ambassade ingeschreven is in de Kruispunt Ondernemingen niet dat zij rechtspersoonlijkheid heeft; dit laat haar enkel om als orgaan van de Republiek India in België deel te nemen aan het economisch verkeer.

12.-

De diplomatieke missie heeft geen rechtspersoonlijkheid onderscheiden van de staat die ze vertegenwoordigt; de overeenkomsten die gesloten worden door een ambassade verbinden niet de ambassade, maar enkel de staat die ze vertegenwoordigt. Ingeval van gerechtelijke procedure is de bestemming van de betekening dus de staat en niet de ambassade.

(vgl. Arbh. Brussel 24 november 2010, J.T.T. 2011, 430, met verwijzing naar J. Salmon, Les immunités diplomatiques dans la tourmente, in : X., Liber amicorum Jean-Pierre Cot, 222)

13.-

In voorliggende betwisting betekent dit dat de heer T. R. niet de Republiek India moest dagvaarden, en niet de Ambassade van de Republiek India te Brussel; de Ambassade heeft immers geen rechtspersoonlijkheid en kan met toepassing van artikel 17 Ger.W. niet optreden als verweerder.

Het was dan ook terecht dat de arbeidsrechtbank de vordering van de heer T. R. niet toelaatbaar verklaarde.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

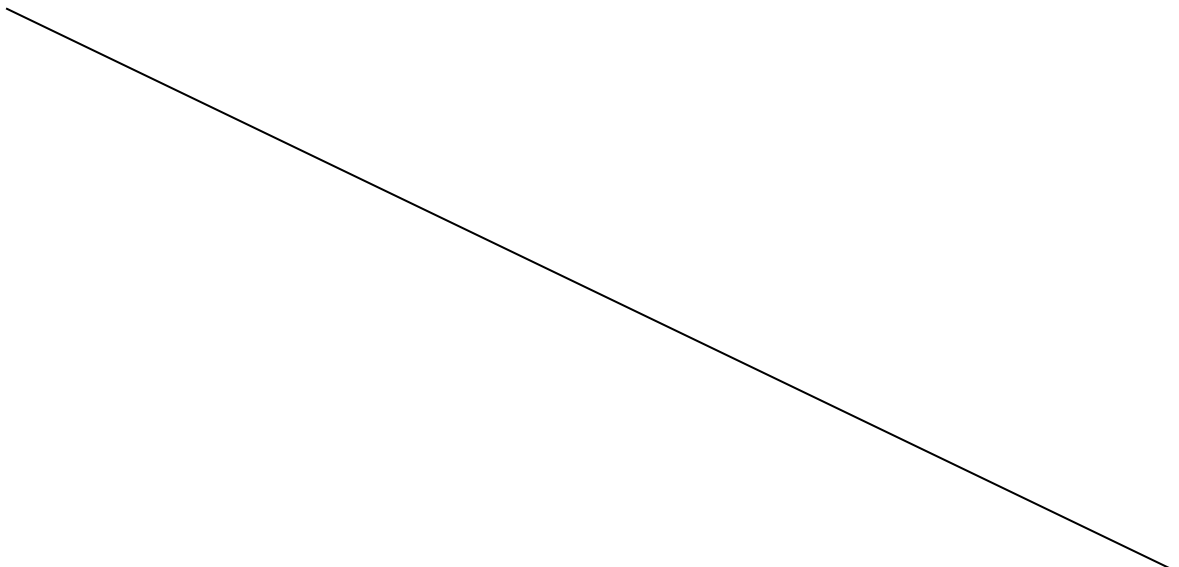
Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep, indien toelaatbaar, ongegrond; bevestigt het bestreden vonnis in alle beschikkingen;

Verwijst de heer T. R. in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van de heer T. R. begroot op 1.560,00 euro en aldus vereffend, en aan de zijde van de Ambassade niet begroot;

Legt de bijdrage van 22,00 euro voor het Fonds juridische tweedelijnsbijstand ten laste van de heer T. R.

Aldus gewezen en ondertekend door de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit :

, plaatsvervangend raadsheer,
, raadsheer in sociale zaken, werkgever,
, raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,
Bijgestaan door , griffier

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 28 maart 2023 door

, plaatsvervangend raadsheer,
, griffier